

tribuere inter suos consanguineos pauperes, n. 2 l. 3 tit. 10 part. 6.

CLERICUS TUTOR, VEL CURATOR, et an laicus possit esse tutor clerici, vel è contra, n. 1 l. 1 tit. 16 part. 6.— Clerici in minoribus ordinibus constituti, an inviti compellantur curam suscipere, et an alii in sacris constituti curatores esse possint, n. 2, 3 et 4 l. 14 tit. 16 part. 6.— Et an tales possint esse tutores testamentarii, vel dativi, ibidem in dict. n. 4 per text. ibi.— Clerici in sacris constituti, si sint legitimi, volentes benè admittuntur, non tamen inviti compelluntur, dict. n. 4 dict. l. 41.

CLERICUS EXCOMMUNICATUS etiam minori excommunicatione Horas dicere non debet, cum aliis, n. 3 per text. ibi, l. 5 tit. 9 part. 1.— pro eo tempore fructus beneficii sui non percipit, et quando sic, et qualiter, n. 7 l. 31 tit. 9 part. 1.— Horas dicere debet ipse solus sine socio, et per modum orationis, n. 2 in fin. l. 33 ibi.— minori excommunicatione, an possit Missam audire, et Horas cum sociis cantare, n. 2 l. 36 tit. 9 p. 3.

COACTIO, de hoc vide in verbo Vis, et an coactio superveniens annullat actum ipso jure, n. 4 l. 27 tit. 1 part. 6.— qualis, et per quem fieri debet hæredi gravato restituere per fideicommissum, et an hodie ista coactio sit necessaria, n. 12 l. 14 tit. 5 part. 6.— si fuit à principio, an postea sequi possit valida consuetudo, n. fin. l. 1 tit. 2 part. 1.— Coactus si ordinetur, an recipiat characterem, num. 2 l. 32 tit. 6 part. 1.— Coactio absoluta impedit, ne character imprimatur, n. fin. dict. l. 32.— Coactus si sit testator per aliquem, ut illum instituat hæredem, an institutio sit ipso jure nulla, vel an valeat, et hæreditas applicetur fisco, n. 4 l. 27 tit. 1 part. 6.— Coacta voluntas, voluntas est regulariter, et quando, et quid in teste coacto, n. 4 l. 27 tit. 1 part. 6.

COADJUTORES quando debeant dari in officiis, num. 1 l. 18 tit. 16 part. 1.— Coadjutor debet dari Episcopo leproso, n. 1 supra dict. quidquid ibi dicat lex illa regni.

COHABITATIO minoris contrahentis sponsalia de præsentii, sed juris interpretatione de futuro, an illa faciant transire in matrimonium de præsentii, num. 9 l. 3 tit. 1 p. 4.— triennis conjugum facit præsumi maleficium esse perpetuum, si carnaliter non commisceantur, n. 7 l. 5 tit. 8 part. 4.— longa inter aliquos, an faciat præsumi matrimonium inter eos fuisse, n. 8 per text. ibi, l. 2 tit. 14 part. 4.— simultanea, an sit necessaria, ut concubitus teneat de jure civili, num. 15 l. 2 tit. 14 part. 4.— an requiratur cum concubina ad hoc, ut filii per contractum matrimonium cum ea legitimentur, ibi, et n. 8 l. 1 tit. 14 part. 4, et n. 1 l. 1 tit. 15 part. 4.— alicujus facta in aliquo loco per decennium, an faciat illum naturalem et oriundum ex illo loco, ita quod beneficia et alias dignitates tanquam loci naturalis habere possit, n. 14 l. 2 tit. 24 part. 4.

CODICILLUS, et qualiter codicillus debeat fieri, et an tutor testamento datus possit tolli in codicillo, n. 1 et 2 l. 104 t. 18 part. 3.— Et quot testes debeant ibidem intervenire, ibi n. 3.— Et in codicillis neque dari, neque adimi potest hæreditas, n. 1 l. 2 tit. 7 part. 6.— Et quid si facta exhæredatione in codicillis, codicilli testamento

confirmentur, an datio, vel ademptio teneat, ibid.— Codicillus fieri potest ab eo qui testamentum facere potest, et an prohibitus testari prohibeatur codicillare, n. 2 l. 1 tit. 12 part. 6.— Et an testes in codicillis debeant esse rogati, n. 5 l. 1 per text. ibi, tit. 12 p. 6.— Et an in codicillis hæres institui possit, et quid si instituat, an institutio teneat statim de jure regni, num. 1 l. 2 t. 12 part. 6.— Et quid si testator suum testamentum codicillum nominavit, an per hoc desinat esse testamentum, n. 1 dict. l. 2 tit. 12 part. 6.— Codicillus in quo differat à testamento, et an qui decedit cum codicillis, videatur decedere testatus, n. 2 dict. l. 2.— dicitur testatio mentis, et an testamentum comprehendat codicillum, dict. n. 1.— Et an si codicillus fiat in scriptis, requiratur quòd testes ibidem se subscribant, et quòd signetur, et quid si codicillus nuncupativè fiat, et quid hodie de jure regni, n. 2 l. 3 t. 12 part. 6.— Codicillus an rumpatur nativitate posthumi, in n. 4 dict. l. 5 ibi per illum text.— Codicilli an pendeant à testamento, ita quòd eo rupto, rumpatur etiam codicillus, ibidem.— Et an in codicillis tutores dari possint, n. 1 l. 2 tit. 16 part. 6.

COGERE an possit Papa, seu alius aliquem ad accipiendum episcopatum, seu dignitatem, n. fin. l. 31 tit. 6 part. 1.— Et an possit quis cogi vendere res suas pretio minus justo, n. 1 l. 27 tit. 8 part. 5.

COGITATIO unde dicatur, et quæ sint quæ cogitationem faciunt, per n. 1 l. 6 tit. 23 part. 2.— Et cogitationis pœnam nemo meretur, et quando sic, per gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 31 part. 7.

COGNATIO spiritualis an contrahatur cum infideli aliquem tenente Baptismo, n. 6 l. 6 t. 4 part. 1.— spiritualis quid sit, et an contrahatur per procuratorem, et cui potius quis subvenire teneatur, scilicet, patri spirituali, vel carnali, n. 1 in præm. tit. 7 part. 4.— spiritualis, an contrahatur ad temporalia judicia, ibidem.— spiritualis utrum inter judæos contrahatur, vel inter christianum, et judæum, ibidem.— Et an inter christianum, et patrem hæreticum, si christianus filium talis hæretici de sacro fonte levaverit, dict. n. 1 in præm. tit. 7 p. 4.— Cognatio spiritualis an extendatur ad uxores, comparentum, et quando, et an ad concubinas, ibi n. 6 et 7.— nulla est inter filium spiritualem, et filiam carnalem uxoris illius qui aliquem de sacro fonte levavit ab alio viro suscepta, ibi n. 8.— spiritualis non se extendit ad uxorem illius qui matrimonio durante filium adulterinum habuit, si aliquis illum de fonte levavit, n. 1 l. 4 ibidem.— legalis an oriatur si quis fuerit arrogatus coram vicinis forma legis non servata, num. 6 l. 7 tit. 7 p. 4.— legalis nulla contrahitur inter adoptatam, et patrem, vel matrem adoptati, quia nullo jure cavetur, n. 7 l. 7 tit. 7 part. 4.

COGNATUS qualiter, et quando succedat cognato descendenti sine testamento, n. 6 l. 6 per text. ibi, tit. 13 part. 6.— Cognatis est potius subveniendum, quàm extraneis, n. fin. post med. l. 40 tit. 5 part. 1.— Cognati veniunt generis appellatione, et de consuetudine Hispaniæ omnes ex utroque parente vocantur consanguinei, n. 18 l. 2 t. 15 part. 2.— non excluduntur propter

crimen baratarie ascendenti sui, id est, si per nummos malè sententiaverit, n. 7 l. 25 tit. 22 part. 3.— usque ad quem gradum admittantur ad defensionem cognati sine mandato, n. 5 l. 10 tit. 5 p. 3.— Cognatus etiam si sit Clericus admittitur ad appellandum, etsi cognatus ad mortem damnatus non consentiat, n. 1, 4 et 5 l. 6 t. 25 part. 3.— Cognati an dicantur de genere, num. 18 l. 2 tit. 15 part. 2.— Cognatus an appellet pro cognato condemnato ad mortem in ejus contumaciam, ibidem n. 2.— Cognati an admittantur ad appellandum pro cognato damnato ad abscisionem membri, vel ad mortem civilem, n. 5 l. 6 tit. 25 part. 3.— Cognatis si facta sit injuria, toti cognationi facta esse videtur, n. 6 l. 6 tit. 25 part. 3.— Cognati an debeant citari antequam filius naturalis per Principem legitimetur, n. 9 l. 4 tit. 15 p. 4.

COGNITIO alicui delegata, quando in ejus successorem transeat, vide plura per n. 8 l. 47 tit. 18 part. 5.— an videatur mandata, si executio fuit alicui delegata, et quando, n. 1 l. 48 tit. 18 p. 3.— Causæ delegato commissa, an et tunc in tali causa pronuntiare possit, n. 2 dict. l. 48.— quando non videatur data executori ad aliquid faciendum dato, n. 2 l. 52 tit. 18 part. 5.— causarum matrimonialium pertinet ad dignitatem episcopalem, num. 2 per text. ibi, l. 7 t. 10 p. 4.— Et quæ debeant intervenire in cognitionem causæ judicis, quando res minoris distrahi debent, n. 6 l. 4 tit. 5 part. 5.— Cognitio præcedere debet saltem in summaria, ut quis capi possit, et an hic reus citari debeat, n. 1 l. 1 t. 26 part. 7.

COGNITUS dicitur quis, quando cognoscitur nomine, et patria, n. 4 l. 2 tit. 18 part. 2.

COHÆRES, si unus velit parietem facere quæ dividat, partes ipsorum, et alius noluerit, an ad hoc possit compelli, n. 2 l. 23 tit. 52 part. 3.— incapax, an excludat substitutum illi à testatore datum, et quando cohæredes admittantur, n. 5 l. 22 tit. 5 part. 6.— an possit acceptare hæreditatem pro parte, vel in totum, quando ejus cohæres partem suam repudiaverit, et quid si ambo repudiaverunt, an tunc possit primus repudians adire totam hæreditatem, n. 7, 8 et 9 l. 18 per text. ibi, t. 6 part. 6.— Et quid si ipse cohæres qui prius adivit, erat substitutus cohæredi repudianti, an tunc necessariò partem repudianti acceptare debeat, num. 10 ibidem.— Et quid si essent creditores, vel legatarii, à quibus cohæres vexari possit, ibi num. 11.— Et quid si à cohærede factum sit inventarium, an tunc liberetur, si noluerit acceptare partem sui cohæredis, dict. n. 11.— Cohæres si noluerit partem sui cohæredis repudiatam acceptare, suam dimittere tenebitur, et quando, ibidem in n. 12.

CORRUS est de jure naturali, et est omnibus permisus, licèt ex post facto sit distinctus, nam aliqui liciti, aliqui verò illiciti reputantur, n. 2 post princ. l. 2 tit. 1 p. 1.— Coiti frequentia auget carnis concupiscentiam, num. 1 l. 1 tit. 7 part. 1.— Coitus conjugati an polluat ecclesiam, ita quòd debeat iterum reconciliari, num. 2 l. 20 tit. 10 part. 1.— quæ mala damnaque secum afferat, n. 2 l. 5 tit. 5 part. 2.— cum ancillis Reginæ, vel cum aliis mulieribus suæ domus, n. 1 l. 4 tit. 14 part. 2, et gloss. l. 3 ibidem.— fornicarius inducit affinitatem,

n. 4 l. 15 tit. 2 part. 4, per illum text., et n. 7 l. 1 t. 7 part. 4.— fornicarius, an causet spiritualem cognationem transire ad sic cognitam per aliquem compatrem, num. 7 l. 4 t. 7 part. 4.— si potuit esse uxoris, filii ex illo nati secuto postea matrimonio legitimi efficiuntur, aliter verò non, n. 9 in princ. l. 1 tit. 15 part. 4.— cum aliena serva est punibilis, cum propria verò non, n. 5 l. 1 tit. 14 part. 4.— uxorati cum ancilla sua, an sit punibilis, ibidem in dict. n. 5.— an præsumatur uxoris, eo quod quis cum aliqua diu cohabitavit, nec illam publicè in concubinam recepit, num. 8 per text. ibi, l. 2 tit. 14 part. 4.— in publica concubina clerici est punibilis jure Ordinamentorum, et an in secreta, n. 5 l. 3 tit. 21 part. 4.— damnatus qualis dicatur, et an ex eo nati succedant matribus, n. 5 l. 11 per text. ibi, t. 15 part. 6.— nefarius, et adulterinus quis dicatur, et qualiter puniatur, n. 2 l. 3 tit. 19 part. 7.— non accusabilis, neque punibilis, quis dicatur, n. 6 l. 2 tit. 19 p. 7.— fœminæ cum fœmina, an sit lege divina prohibitus, vel humana, et qualiter puniatur, n. 1 in præm. t. 21 part. 7.

COLLATERALES, an et quando in feudis collateralium succedere possint, n. 2 per text. ibi, l. 7 tit. 26 part. 4.

COLLATIONES beneficiorum clandestinæ valent, si recipientes sint capaces, n. 2 l. 7 tit. 16 part. 1.— beneficiorum, si spectet ad solum Episcopum, an tunc possit Capitulum sede vacante recipere resignationem beneficiorum, ex causa permutationis, n. 6 l. 2 tit. 6 part. 5.— Et quid in vicario Episcopi, vide ibidem.— Collatio bonorum, quæ fieri debet per fratres, vel alios, vide in verbo Divisio.— dotis qualiter fiat cum fratribus, et quando, vide n. 6 l. 3 t. 15 p. 6.— Et an in collatione veniant ea, quæ ad filium jure primogenituræ pertinent, dict. n. 6 ad fil. quæs. 6.— Collatio non habet locum, quando pater illam prohibuit, et quando etiam tunc sic, n. 7 dict. l. 3 t. 15 p. 6 per text. ibi.— inter quos locum habeat, n. 8 dict. l. 3 per illum text. ibi.— an habeat locum in donatione simplici per patrem filio facta, n. 1, 2 et 3 l. 4 per illum text.— Et quid in donatione inter vivos, an imputatur in legitima filii, si non exprimat, n. 3 dict. l. 4.— Et quando frater non teneatur ad collationem cum fratribus, et in quibus bonis, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 15 part. 6.— Et in hac materia collationum subblata est differentia inter suos et emancipatos, n. 4 dict. l. 5 per illum text. ibi.— Et quid de libris à patre filio datis ad descendendum, an cum fratribus communicare teneatur, et quando, n. 5 dict. l. 3 per illum text. ibi.— Et quid de expensis à patre factis cum filio in studiis, an ipsas computare teneatur in sua legitima, n. 6 ibi per illum text.— Et quid si sibi datum ad studium vel ad libros emendos malè consumpsit, an ad collationem adducere teneatur, dict. n. 6 in fin.— Et an filius teneatur adducere ad collationem dotem sive donationem propter nuptias sibi datam, glos. l. 6 ibi, vide infra in verbo, COLLATOR.

COLLATOR beneficii, si in alium ut commissarium jus suum transtulit, et potestatem conferendi, an possit ipse collator recipere ab eo, n. 5 l. 7 tit. 15 part. 1.— absenti, dati nulla persona mediante, vel sic, an pœnitere

possit, et quando, n. 5 l. 7 tit. 16 p. 1.—Collatio beneficiorum ad quem devolvatur, Episcopo negligente, n. 4 l. 9 tit. 16 p. 1.—Et an superior, cui datur electio, debeat eligere secundum illas qualitates, secundum quas primi electores debeant providere, ibidem.—Et quid si sine consensu collatoris beneficiorum, beneficia permulentur, an permutatio teneat, n. 8 l. 2 t. 6 p. 5.

COLLECTÆ qualiter sint taxandæ, et exequendæ secundum hominum facultates, n. 8 l. 20 tit. 52 part. 5.—Et an possit collectari ille, qui renuntiat usui aquæ fontis, in ipsius reparationem, dict. n. 8 ad med.—Collectæ a dominis imponi non possunt, quia istud est regale, solique Principi permissum, n. 2 l. 6 tit. 25 part. 4.—Collecta non potest imponi ab illo, cui castrum cum mero et misto imperio concessum fuit in regimine, et protectione, ibidem.—non imponitur vassallis Baronum per Regem in eodem casu, quando ipsi dominis suis subveniunt, ibidem.—quæ subditis de novo imponitur, potius cre litur ipsos illam ex timore præstare, quam ex debito, et an in istorum onerum dominiorum impositione domini juventur consuetudine, et quando, n. 2 l. 6 tit. 25 part. 4.—Et quando in ista collecta illis juvet immemorialis præscriptio, et consuetudo longa, et qualis ista esse debeat, et quid si cum tali præscriptione adsit mala fides, et an talis consuetudo immemorialis habeat vim tituli, et de hac præscriptione immemoriali, vide alia plura, per n. 2 l. 6 tit. 25 part. 4.—Collecta si imponatur ob resarciendum damnum alicujus, tunc ille, qui sustinuit damnum, tenetur contribuere pro parte sua, n. 5 l. 5 tit. 9 p. 5.—si subditis à Rege sit de novo imposita, utrum ex hoc inducatur obligatio naturalis, n. 4 l. 5 tit. 12 part. 5.—Collectari an possit ille, qui renuntiat usui fontis, vel alterius rei communis, n. 8 l. 20 tit. 52 part. 5.

COLLECTOR fructuum rerum ecclesiasticarum, quando ex aliqua causa vel propter quid de novo fit de Papæ voluntate, quis nominaverit, an solus Episcopus, an verò ipse simul cum Capitulo, n. 1 in fin. l. 61 tit. 5 part. 1.

COLLEGIA, an et qualia statuta facere possint, n. fin. l. 12 tit. 1 part. 1.—Et an valeat statutum Collegii iubens, quod ibi homines rixosi et turbulenti non admittantur, n. 2 l. 14 tit. 10 part. 5.—Collegium an admittatur, si bonis cedere velit, n. 1 l. 1 tit. 15 part. 5.—Et an omnia collegia sint regulariter reprobata de jure communi, et qualia non, n. 9 l. 4 tit. 5 part. 6.—Collegia fieri non possunt Principe inconsulto, ibid. n. 10 per illum text.—Collegium si ab aliquo hæres instituat, an per se hæreditatem adire possit sine constitutione syndici, n. 8 l. 15 tit. 6 part. 6.—Collegia, an et quando gaudeant beneficio restitutionis in integrum, n. 1 l. 10 tit. 19 part. 6.

COLERE fundum venditum alicui, an et quando teneatur venditor ante ipsius traditionem, n. 1 l. 28 tit. 5 part. 5.

COLONUS an ejici possit ante tempus ab emptore rei sibi locatæ, et quando, n. 5 l. 75 tit. 18 part. 5.—secundus debet stare priori, quia potior est prioris conditio, n. 3 l. 75 tit. 18 part. 5.—partiarus, an debeat

habere medietatem arborum, quæ sunt in fundo, et an debeat ponere semen de semine suo, si hoc non dicatur in instrumento, n. 1 et 2 l. 79 tit. 18 part. 5.—an teneatur propriis expensis afferre partem fructuum in domum domini, ibidem in n. 5.—socius dicitur, dict. n. 5.—simplex, an teneatur portare frumentum suis expensis ad domum domini, si nihil factum fuit, et quando, dict. n. 5 dict. l. 79 tit. 8 part. 5.—Coloni perpetuo adstricti culturæ, non possunt inde recedere, n. 4 l. 89 tit. 18 part. 5.—Et an causa intervenire debeat, quando quis se facit colonum, seu hominem alterius, ibidem in n. 5.—Colonus scriptus, si quis effici velit, ibidem duæ scripturæ intervenire debent, et quare, n. 6 l. 89 ibi.—perpetuus, an præsumatur ex diutina præstatione pensionis, n. 5 in fin. l. 22 tit. 29 part. 5.—si proditoriè, vel aliàs exiverit à pensione, an dominus propter hoc illam amittat, n. 1 et n. 5 l. 5 tit. 50 p. 5.—si respondeat aliis de fructibus, an per hoc privetur dominus possessione, et quando, dict. n. 1.—Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus, ibi n. 2.—Et an dominus possit tunc propria auctoritate recuperare possessionem naturalem, si suspicetur se posse repeti, ibi n. 5 et 4.—Et quid si colonus vi dejiciatur, an perdat tunc civilis et naturalis possessio, et quid si dominus dejiciatur, ibi n. 6.—Colonus si domino mercedem debeat, ipse dominus poterit fructus etiam secatos ibi existentes retinere, n. 4 in medio, l. 9 tit. 2 part. 5.—an possit retinere rem propter expensas in re factas, dict. n. 4 post medium, dict. l. 9 tit. 2 part. 5.—potius tenetur fructus vendere ipsi domino, quam alii extraneo, n. 1 l. 55 tit. 5 part. 5.—si pensionem non solvit, an durante locatione à domino expelli possit, n. 1 l. 5 tit. 8 part. 5.—Et quam pensionem tunc dominoolvere teneatur, ibidem in n. 5.—Colonus, et an et quando ante tempus, et à domino ex justa causa expelli possit, et an tunc illud facere possit propria auctoritate, n. 1 cum aliis ibi, n. 6 ibidem.—an à domino expelli possit, cum justa causa, quando dominus juravit non expellere, dict. n. 1 in fin.—an à domino expelli possit, quando inter eos convenit, ut durante tempore conditionis non possit illum expellere, si dominus indigeat, ibi n. 2.—an et quando non possit expelli à donatario, ibidem in n. 4.—si expellatur à domino ex aliqua causa, an dominus teneatur sibi facere aliquam remissionem mercedis, et quando, n. 7 dict. l. 6 tit. 8 part. 5.—an expelli possit à successore singulari in illa re, n. 1 l. 19 t. 8 part. 5.—an teneatur stare locationi cum singulari possessore, si ille illum expellere noluerit, n. 2 dict. l. 19.—si ex causa ante finitum tempus à re conducta expellatur, dominus tenetur ad interesse deficientis temporis, ibi n. 4.—fisci, an ante tempus possit à re conducta expelli, n. 5 in princ. dict. l. 19 tit. 8 part. 5.—Et an idem sit dicendum in colono civitatis, vel ecclesiæ, dict. n. 5 in princ.—Colonus in quibus casibus ab emptore rei sibi conductæ, expelli non possit ante finitum tempus, dict. n. 5.—Et an idem sit dicendum in colono partiaro, et qua ratione, ibidem.—Colonus excipere potest contra emptorem rei sibi conductæ, si velit illum ante tempus expellere, si pactum factum fuit inter ip-

sum et locatorem de non expellendo ante tempus, ibi n. 6 per text. ibi.—qui ad decennium conduxit, an ab emptore illius rei expelli possit ante tempus, n. 7 ibi.—si tempore locationis finito retineat rem per tres dies, tunc reconduxisse videtur, et quando, n. 5 et 4 l. 20 per text. ibi.—non habet jus fructibus fundi, donec separentur à fundo, dict. n. 4 dict. l. 20.—et emptor fructuum, an assimilentur, vel differant inter se, et in quibus, ibidem.—Et an idem sit dicendum in prædio urbano, quod in rustico, n. 6 dict. l. 20.—si in re conducta inquietetur, an dominus teneatur, si potuit providere, et non fecit, n. 1 l. 21 ibidem.—Et qualiter lucrum istud in colono debeat considerari, ibi n. 2.—Colonus, quid ad decennium conduxit, an propter sterilitatem possit petere mercedis remissionem, et quid si pensio solvitur in pecunia, et an tunc propriè dicatur locati, vel contractus innominatus, n. 2 l. 22 t. 8 p. 5.—Et an pro omnibus casibus fortuitis sit locus remissioni solutionis propter sterilitatem, ibi n. 5 et 4.—Colonus si colligat ex fundo conducto dimidiam partem eorum fructuum, qui soliti sunt colligi, an tunc possit sterilitatem allegare ut sibi fiat remissio mercedis, per n. 8 dict. l. 22.—Et quid si fructus consistebant in frumento, et oleo, et unum perdat, alium non, dict. n. 8 in fin.—Et qualis esse debeat hæc sterilitas, ibi in n. 9.—Colonus si decimas non solvit, an possit propter sterilitatem remissionem mercedis petere, ibi in n. 10.—an propter sterilitatem possit remissionem mercedis petere, si in anno præcedenti adfuit ubertas, n. 2 l. 23 ibi.—Et an idem sit, sive sit annus immediatè sequens, sive interpolatus, ibidem in n. 5.—Colonus an ad majores redditus teneatur, quando res sibi conducta, alio quo fortuito casu fuit augmentata, et quando sic, ibi n. 6.—an possit petere expensas, quas fecit meliorando rem sibi conductam, et quales, et quando, gloss. l. 24 tit. 8 part. 5.—si fugit, an à domino propria auctoritate capi possit, n. 1 l. 10 tit. 15 part. 5.—Principis, an possit esse tutor, n. 6 l. 4 tit. 16 part. 6.—sive partiarus, sive qui nummis colligit, an possit contra furem actionem furti intentare, n. 7 l. 12 tit. 14 part. 7.—Et quid si fructus jam erant collecti, et quid si nondum erant divisi, ibid. in n. 8 et 9.

CONCLUSIO ubi timetur, tunc res, quæ venditur, debet prius subbastari, n. 5 l. 52 tit. 5 part. 5.

COMMENDATARIUS cui per Episcopum fuit ecclesia commendata, an possit ab ipso Episcopo removeri, quando ipse velit, n. 9 l. 4 tit. 16 part. 1.—Et quid si talis commendatarius habeat aliam ecclesiam, seu beneficium, ibidem.

COMMENDATORIES Sancti Jacobi, et alii, an gaudeant privilegio Clericorum, n. 1 l. 1 tit. 7 part. 1.—majores ordinum dicuntur illustres, n. 3 l. 14 tit. 5 part. 5.

COMMENTARIENSES, qui dicuntur, n. 4 l. 16 tit. 1 p. 7.—Et de hoc vide in verbo, CUSTODES CARCERUM.

COMMISERE an liceat venditori aliquid cum tritico vendito, vel tritico corruptum cum incorrupto, n. 2 l. 1 tit. 7 part. 5.—Et quid de commiscente ceram corruptam cum incorrupta, an dicatur ceram falsare, dict. num. 2.

COMES an legem facere possit, n. 2 l. 12 tit. 1 part. 1.—Et quis dicatur Comes, et unde dicatur, dict. n. 7 l. 11 tit. 1 part. 3.—Comes Palatinus abusivè dicitur Comes, dict. n. 7 in fin. et etiam in n. 8.—Et an in ista dignitate Comitatus possit succedi jure hæreditario, n. 1 l. 12 tit. 1 part. 2.—Et quid si illi detur terra, seu villa cum titulo Comitatus, an videatur sibi data jurisdictio, etiam si in privilegio dictum non sit, n. 2 dict. l. 12.—Comes, seu Marchio, an possit leges condere, vel statuta sine populi consensu, et quando sic, n. 5 dict. l. 12.—Comites sunt de consilio Regis, n. 5 l. 6 tit. 9 part. 2.—sacrarum largitionum hodie dicuntur, *Contadores mayores*, vide n. 5 in medio, l. 6 tit. 4 part. 3.—sunt illustres, n. 2 per text. ibi, l. 5 tit. 14 part. 4.—Palatinus, an possit legitimare in terris ecclesiæ, vel alterius Regis non recognoscentis superiorem, si ab Imperatore ad hoc licentiam habeat, n. 6 l. 4 tit. 15 p. 4.—qui ab Imperatore legitimandi potestatem habet, an possit Clericos in minoribus ordinibus constitutos, et etiam in sacris constitutos legitimare in temporalibus, et quid si adsit consuetudo, ut illud facere non possit, n. 6 in medio, l. 4 tit. 15 part. 4.—Comes an Regi bellum inferre possit, si illum extra regnum egerit, et an in bello subditos Regis deprædare possit, n. 5 per text. ibi, l. 10 tit. 25 part. 4.—an possit transferri ad alium regnum, licentia non petita à suo Rege, et an hoc liceat sibi tempore guerræ, et quid si illud à Rege fuerit prohibitum omnibus, n. 2 l. 13 tit. 25 part. 4.—an teneatur ponere custodes in insidiis locis terræ, et quando ad damna aliquibus data teneatur, n. 7 l. 4 t. 7 part. 5.—condemnatus pro furto, vel falso ex quo redditur infamis, an ex hoc perdat Comitatum, n. 2 l. 7 tit. 6 part. 7.—Et an qui se falso gerit pro Comite Palatino, puniatur pena falsi, n. 5 l. 2 tit. 7 part. 7.

COMMITENS se misericordiæ alicujus, si illicita præceperit, an sit ei obediendum, n. 8 l. 27 tit. 11 part. 5.

COMMISSARIUS bene potest pro altero testamentum facere jure hodierno, et quid jure antiquo, n. 2 l. 11 t. 3 part. 6.—qualiter testari poterit pro alio, si testator non per verba importantia arbitrium boni viri, sed liberæ voluntatis, dixit extremam suam voluntatem committere in voluntate Titii, et quid si non fuit dictum, quod testetur ad pias causas, ibi quæst. 1.—inter quos pauperes hæreditatem dividere tenetur, et qualiter, et quibus observatis, quando ipse testator pauperes hæredes suos fecit, et de forma distributionis, per gloss. l. 20 per text. ibi, tit. 5 part. 6.—Et quid si testator nominationem pauperum suo commissario comisit, quos ipse tunc eligere teneatur, ibidem in n. 7.—Commissarius generalis, et executor testamenti, an dividendo bona testatoris aliquid dare possit his personis, quibus jam per testatorem de aliqua re certa fuerat provisum, et quare hoc statutum, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 10 p. 6.—Commissarii executores testamenti, an possint distribuere inter filios, vel consanguineos pauperes, et quando, et qualiter, et in qua quantitate, n. 2 dict. l. 3 tit. 10 part. 6.—De hoc v. in verbo EXECUTORES TESTAMENTI.

COMMISSIO causæ alicui facta, an et quando transeat in ejus successorem, n. 8 l. 47 tit. 18 part. 3.—in ali-